

РЕШЕНИЕ

№ 7899

гр. София, 26.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 17.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11101** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 197, ал. 3 и ал. 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс \(ДОПК\)](#) във връзка с чл. 206в от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на „Милки груп био“ЕАД с адрес [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], представлявано от П. Д. П., чрез адв. С. Ж. срещу Решение №Р-432/32-302285/06.10.2025г. на директора на Агенция „Митници“ и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки №95/12.09.2025г. на директора на ТД Митница В. при Агенция „Митници“.

С жалбата се иска отмяна на решението и на постановлението, като незаконосъобразни. Прави се възражение за липса на мотиви относно необходимостта от налагане на обезпечителни мерки, както и доказателства, че изпълнението на предполагаеми, но неустановени към момента на налагане на обезпечителните мерки задължения ще бъде невъзможно или значително затруднено. Твърди се, че не е налице обезпечителна нужда, административният орган е трябвало да изложи мотиви относно това в какво се изразява или защо ще има силно затруднение, в което би изпаднала митницата, в случай, че НП влезе в сила и сумата по него стане изискуема. Сочи се, че самата разпоредба на чл. 206а ал. 2 ЗМ предвижда налагането на обезпечителни мерки само, ако без тях ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на митните сборове или другите държавни вземания. В тази разпоредба не е предвидена възможност да се налага обезпечение въз основа на „обосновано предположение“, отделно от това в административния акт тази „обосновка“ произтича от размер на наказанието, а не от релевантните за това обстоятелства като финансово състояние на дружеството, имущество, реализирана печалба, предоставени на

митницата банкови гаранции, липсата на задължения към държавата, годишен оборот, налични средства и активи и др. Не е извършена преценка на имущественото състояние на дружеството, неговата платежоспособност, обстоятелството дали е изряден платец на други публични задължения. Моли се за отмяна на решението и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителна мярка.

Жалбоподателят редовно призован се представлява от адв. Ж.. Поддържа жалбата на изложените основания, прави искане за присъждане на разноски по представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – директорът на Агенция „Митници“, чрез упълномощения си процесуален представител прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Представя писмени бележки. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

С ПНОМ №95/12.09.2025г. на директора на ТД Митница В., на основание чл. 206а, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 206б ал. 1 от ЗМ, е наложен заповор върху вземания на „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], от ТД Митница В., в общ размер на 58 551, 94 лева, представляващи ДЕПОЗИТ, внесен по набирателна сметка на ТД Митница В., за частично обезпечаване на задължение в общ прогнозируем размер на 73143,74 лева, представляващи имуществена санкция по АУАН №BG14072025/2000/М-116 от 14.07.2025г. по митническа декларация с MRN 24BG002002109898R7/05.01.2024г. В мотивите на постановлението за налагане на обезпечителни мерки е посочено, че размерът на публичните държавни вземания, съставляващи имуществена санкция в размер от 100 до 200 на сто от митническата стойност на стоките, възлиза на 73 143,74 лв., и че събирането им би било невъзможно или затруднено поради високия им размер. Предложението за налагане на обезпечителни мерки е направено с докладна записка с рег. №32-275376 от 10.09.2025 г. на началник отдел „Митническо разузнаване и разследване“ при ТД Митница В. /л.40/ Към административната преписка са приложени съставеният АУАН от 14.07.2025г., както и постановление №95/12.09.2025г. на директора на ТД В. при Агенция „Митници“. В производство по обжалване по административен ред е постановено Решение №Р-432/32-302285/06.10.2025 г. на директора на Агенция „Митници“, с което е отхвърлена жалба с рег. №32-287603/23.09.2025г. по описа на ТД Митница В., подадена от „Милки груп био“ ЕАД срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки № 95/12.09.2025г., издадено от директора на ТД Митница В. Изложени са мотиви, че предстои издаване на наказателно постановление срещу „Милки груп био“ ЕАД, по които общият размер на имуществените санкции се очаква да е 73 143,74 лв., а наложената обезпечителна мярка е за сума, налична по депозитната сметка на дружеството, в размер на 58 551, 94 лв., и не е допуснато обезпечение над размера на вземането.

В хода на съдебното производство са приети, 2 бр. Решения на АМ и финансов отчет на дружеството за 2024г.

Административен Съд С. – град, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и

в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 197, ал. 2 от ДОПК 7 – дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

В случая, при извършване на служебната проверка, настоящият съдебен състав преценява, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган – от директора на териториалната дирекция, в района на която е установен размерът на подлежащото на обезпечаване митническо задължение или друго публично държавно вземане, съгласно правомощията му, определени в чл. 206б, ал. 1 от ЗМ. От друга страна и обжалваното решение на директора на Агенция „Митници“ е издадено от компетентен орган и в срока по чл. 206б, ал. 2 от ЗМ. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са самостоятелно основание за отмяна.

Решението и потвърденото с него постановление са в противоречие с материалния закон, не съответстват на целта на закона, както и не са мотивирани.

На първо място съгласно чл. 206а, ал. 1 от ЗМ, когато плащането на митата и другите държавни вземания, събирани от митническите органи, не е обезпечено по реда на глава двадесет и четвърта, митническите органи могат да налагат обезпечителни мерки, като заповест за задържане на движими вещи и вземания на длъжника, включително по сметки в банки; заповест върху стоки в оборот и възбрана върху недвижими имоти. Задължително условие за налагане на обезпечителна мярка по силата на чл. 206а, ал. 2 от ЗМ е наличието на обезпечителна нужда - невъзможност или затруднено събиране на митата и другите публични държавни вземания. За неуредените въпроси в ЗМ субсидиарно са приложими правилата на глава 24 от ДОПК. Т. е. за вземания по съставен АУАН се допуска налагане на обезпечителна мярка, но за вида на същата се препраща към чл. 206а от гл. двадесет и шеста, раздел Ia, където изчерпателно се изброяват такива, а именно това са - 1. заповест за задържане на движими вещи и вземания на длъжника, включително по сметки в банки; 2. заповест върху стоки в оборот; 3. възбрана върху недвижими имоти. Законът не предвижда като вид обезпечителна мярка – свободен депозит подлежащ на връщане /л.37/ на сума, внесена като обезпечение на евентуално възникнало митническо задължение при действието на съответен митнически режим, който режим е с прекратено действие и по което няма и не може да възникне такова задължение т.е. неправилно е приложен закона, който категорично указва реда за налагане на обезпечителни мерки.

На второ място съгласно чл. 206а, ал. 2 от ЗМ, аналогична е и нормата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК, обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение. В случая не се доказва обезпечителна нужда. Не е направен анализ на имущественото състояние на жалбоподателя липсват данни за неплатени

други публични вземания, няма съпоставяне на активите със задълженията. Не са изложени мотиви нито от фактическа, нито от правна страна за невъзможност или затруднено събиране на вземанията. В хода на съдебното производство са представени доказателства – 2 бр. решения на директорите на ТД-Митница Б. и ТД-Митница В. за възстановяване на мито и ДДС на „Милки груп био“ ЕАД. Представен е също финансов отчет на дружеството за 2024г. от които не се установява жалбоподателят да има никакви задължения. Обезпечителните мерки са наложени при нарушение на законовите изисквания, без обезпечителна нужда и в нарушение на закона. Обезпечителната нужда винаги е конкретен въпрос, който се преценява във всяко производство по налагане на обезпечителни мерки. За целта административният орган следва да прецени имущественото състояние на длъжника, наличието на други негови публични и частни задължения, неговата платежоспособност, обстоятелството дали той е изряден платец на други публични задължения и други относими към конкретния случай факти и да ги съпостави с размера на публичните задължения, във връзка с които е предвидено обезпечението. В конкретния случай това не е сторено. Действително, съдебната практика приема, че е допустимо и допълнително излагане на мотивите, включително от горестоящия административен орган, когато се произнася по жалба, подадена до него по административен ред. В случая обаче мотиви във връзка с наличието на обезпечителна нужда не са изложени нито от началника на митницата, нито от решаващия орган. Липсата на мотиви пречат за защитата на страните в административното производство и е пречка за осъществяването на съдебен контрол. В конкретния случай съображенията на компетентния орган във връзка с обезпечителната нужда не могат да бъдат проверени, включително във връзка с необходимостта от преценка за спазване на принципа на съразмерност, залегнал в чл. 6 АПК - съдът не е в състояние да провери дали наложената обезпечителна мярка е необходима и пропорционална.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че жалбата е основателна и доказана и следва да бъде уважена.

Относно разноските:

Предвид изхода на спора на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски. Съгласно [чл. 78, ал. 5 ГПК](#), ако заплатеното от страната възнаграждение за един адвокат е прекомерно спрямо действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да намали възнаграждението до минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. При направено възражение за прекомерност на основание [чл. 78, ал. 5 от ГПК](#) за заплатеното реално възнаграждение от страната на нейния процесуален представител, съдът следва да изхожда отново от посочените критерии, за да определи дали заплатеното възнаграждение за представителство от адвокат пред съда, съответства на данните за осъществена защита от адвокат по делото. Правната и фактическа сложност на делото се преценява като се отчетат предмета на делото, въведените възражения, наличието на типични спорове, отнасяни до съд, трайната и задължителна практика по правните въпроси, въведени в процеса. С изискването заплатеното адвокатско възнаграждение да е “съобразно действителната фактическа и правна сложност на делото” преценката се концентрира върху характеристиките на защитата, възложена по конкретното дело. С изискването да е “прекомерно” законът допуска уговореният паричен еквивалент да не съответства на пазара, при който адвокатите уговарят възнаграждения за дела с подобна фактическа и правна сложност, и отчита, че от страната не може да се изисква да познава в детайли този специализиран и квалифициран пазар, нито да се очаква да възложи защитата на адвоката, оценяващ най-ниско труда си. В случай, че съдът

установи, че възнаграждението е уговорено в съществено отклонение, наложено от този пазар, съдът следва да намали отговорността на страната, предизвикала спора до обичайния и разумен размер. С оглед указанията на Решението от 25.01.2024г. на СЕС по дело С-438/22 всеки национален съд е длъжен да не прилага ограничението по [чл. 78, ал. 5 от ГПК](#) in fine, но само след и ако установи, че трудът на адвокатата е бил съществено надценен /така определение № 2995 от 13.06.2024г. на ВКС по к.ч.гр.д. № 991/2024г./Съгласно даденото задължително тълкуване с решение на СЕС по дело С-438/22, определените с Наредба №1/09.01.2004 г. минимални размери на адвокатските възнаграждения не обвързват съда. Предвид на това възнаграждението следва да бъде определено според предвидените в ГПК обективни критерии: фактическа и правна сложност на делото, защитавания материален интерес, обем на извършената от адвокатата работа. По делото е проведено едно съдебно заседание с участие на адв. Ж. и е била изготвена жалба до АССГ от процесуалният представител на жалбоподателят. При съобразяване на предмета на производството, вида и количеството на действително извършената от адвокатата работа и ниската фактическа и правна сложност на делото, се налага извод, че заявителят не обосновава наличието на предпоставки за присъждане на адвокатско възнаграждение размер от 3227,10 евро по два договора за правна защита и съдействие. Релевираното възражение за прекомерност е основателно, поради което жалбоподателят следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение за сумата от 600 лева или 306,77 евро. При този изход на делото в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение, общо в размер на 306,77 евро и 50 лв. или 25,56 евро държавна такса.

Воден от горното, Административен съд София град, I отделение, 34 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №Р-432/32-302285/06.10.2025г. на директора на Агенция „Митници“ и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки №95/12.09.2025г. на директора на директора на ТД Митница В. при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „Милки груп био“ ЕАД с адрес [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], представлявано от П. Д. П., чрез адв. С. Ж. направените по делото разноски в размер на 332,33(триста тридесет и две евро и тридесет и три цента) евро.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 206б, ал. 6 ЗМ.

съдия: